

REPUBLIKA SLOVENIJA

DRŽAVNI ZBOR

Zakonodajno-pravna služba

Šubičeva ulica 4, 1000 Ljubljana

t: 01 478 96 94, f: 01 478 98 79, e: gp@dz-rs.si, www.dz-rs.si

Številka: 007-03/18-13/

EPA 2624-VII

Datum: 17. april 2018

DRŽAVNI ZBOR JE NA SEJI 17. 4. 2018 SPREJEL ZAKON O KONZULARNI ZAŠČITI (ZKZaš) V NASLEDNJEM BESEDILU:

Z A K O N

O KONZULARNI ZAŠČITI (ZKZaš)

1. člen

(predmet urejanja)

(1) Ta zakon ureja postopke in delovanje ministrstva, pristojnega za zunanje zadeve, in predstavništev v tujini na področju konzularne zaščite državljanov oziroma državljanek (v nadaljnjem besedilu: državljanov) Republike Slovenije in drugih državljanov pod pogoji, določenimi v tem zakonu.

(2) S tem zakonom se v slovenski pravni red prenašajo določbe Direktive Sveta (EU) 2015/637 z dne 20. aprila 2015 o ukrepih za usklajevanje in sodelovanje, potrebnih za lažje zagotavljanje konzularne zaščite državljanov Unije brez predstavništva v tretjih državah, in o razveljavitvi Sklepa 95/553/ES (UL L št. 106/1 z dne 24. 4. 2015) (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2015/637).

2. člen

(pomen izrazov)

Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, pomenijo:

1. »predstavništvo v tujini« je predstavništvo, kot je opredeljeno z zakonom, ki ureja zunanje zadeve,
2. »država brez predstavništva« je država članica Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU), ki nima sedeža svojega predstavništva v državi ali nima diplomatskega predstavništva ali konzulata ali konzulata, ki ga vodi častni konzularni funkcionar, ki bi dejansko lahko zagotovil konzularno zaščito v konkretnem primeru,
3. »državljan brez predstavništva« je vsak državljan oziroma državljanica (v nadaljnjem besedilu: državljan) druge države članice EU, ki nima predstavništva v državi, kjer potrebuje konzularno zaščito,
4. »družinski člani državljanov EU brez predstavništva v tretjih državah« so družinski člani, ki niso državljani države članice EU in ki spremljajo državljane brez predstavništva v državi zunaj EU, kjer potrebujejo konzularno zaščito,

5. »družinski člani« so zakonec, zunajzakonski partner, otrok, drug otrok, ki ga je upravičenec pomoči dolžan preživljati, starš mladoletnega otroka, stari starš mladoletnega otroka in vnuk,
6. »drug državljan« je »državljan brez predstavnštva« ali so »družinski člani državljana EU brez predstavnštva v tretjih državah«,
7. »krizne razmere« so razmere, ki jih povzročijo naravne ali druge nesreče večjih razsežnosti, izredno poslabšanje političnih ali družbenih razmer v tretji državi zaradi nasilja, oboroženih spopadov, vojne ali terorističnega napada, zaradi česar je posameznikovo življenje ogroženo,
8. »nujni primer« je izjemen položaj, ko posameznik nima razpoložljivih finančnih sredstev ali nobene možnosti, da bi mu lahko kdo prek ministrstva, pristojnega za zunanje zadeve, ali na drug običajen način zagotovil finančna sredstva za najnujnejšo oskrbo in vrnitev v državo prebivališča v primerih iz 3. člena tega zakona,
9. »potovalni dokument« je potna listina, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja potne listine, ali osebna izkaznica, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja osebno izkaznico.

3. člen (konzularne naloge)

(1) Poleg nalog, določenih v zakonu, ki ureja zunanje zadeve, in nalog, ki jih določajo drugi predpisi, so konzularne naloge s področja zaščite državljanov Republike Slovenije in drugih državljanov pod pogoji, določenimi v tem zakonu, še zlasti pomoč:

1. v primeru odvzema prostosti ali pridržanja;
2. žrtvi kaznivega dejanja;
3. ob hudi nesreči ali hudi bolezni;
4. v primeru smrti;
5. v kriznih razmerah;
6. pri izdaji potnega lista za vrnitev.

(2) Za izvajanje konzularnih nalog ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, svojim uslužbencem in po potrebi lokalnemu osebju predstavništva v tujini zagotovi ustrezno usposabljanje, ki ga s pravilnikom uredi minister, pristojen za zunanje zadeve.

(3) Vlada Republike Slovenije lahko na predlog ministrstva, pristojnega za zunanje zadeve, za posamezno predstavništvo omeji obseg izvajanja konzularnih nalog.

4. člen (obseg konzularnega delovanja)

(1) Konzularna zaščita se nudi v razumnem obsegu tako, da je zagotovljeno osnovno varstvo pravic in interesov državljanov Republike Slovenije ob upoštevanju mednarodnih obveznosti in predpisov Republike Slovenije.

(2) Pri izvajanju konzularne zaščite je posebna pozornost namenjena mladoletnikom in ranljivim skupinam posameznikov, kot so na primer osebe, ki niso poslovno sposobne, invalidi, osebe s težavami v duševnem zdravju, brezdomci in žrtve nasilja v družini.

5. člen

(zaščita državljanov brez predstavništva)

(1) Predstavništvo v tujini zagotavlja konzularno zaščito državljanom brez predstavništva pod enakimi pogoji kot državljanom Republike Slovenije; družinskim članom državljanov EU brez predstavništva, ki jih spremljajo v tretji državi, pa pod enakimi pogoji in v enakem obsegu, kot bi jo zagotovili družinskim članom svojih državljanov, ki niso državljani EU.

(2) Osebe iz prejšnjega odstavka tega člena morajo dokazati svoje državljanstvo s predložitvijo potne listine ali osebne izkaznice, družinski člani državljanov EU brez predstavništva v državi pa tudi družinsko razmerje. Če ne morejo predložiti dokazil, je državljanstvo ali družinsko razmerje treba ugotavljati na drug način, zlasti s preverjanjem pri drugi državi članici EU.

6. člen
(posvetovanje)

(1) Ko predstavništvo v tujini prejme prošnjo za konzularno zaščito državljana brez predstavništva ali je obveščeno o konkretnem primeru, ki zahteva konzularno zaščito v skladu s tem zakonom, se čim prej posvetuje z ministrstvom, pristojnim za zunanje zadeve, tiste države članice EU, katere državljan je prosilec. Predstavništvo v tujini se lahko na enak način posvetuje tudi s predstavništvom te države članice EU v drugi državi, če je to iz praktičnih razlogov hitreje in učinkoviteje. Pri tem predstavništvo v tujini sporoči vse informacije o primeru, vključno z identiteto državljana, morebitnimi stroški konzularne zaščite in podatki o drugih družinskih članih državljana, ki potrebujejo konzularno zaščito. Predstavništvo v tujini mora prejeti potrditev identitete državljana EU in soglasje druge države članice EU o povrnitvi morebitnih stroškov, preden začne izvajati konzularno zaščito. Predstavništvo v tujini o primeru obvesti tudi ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve.

(2) V primeru neposredne ogroženosti življenja ali zdravja državljana EU takšno posvetovanje in pridobitev soglasja za konzularno zaščito nista obvezna in ju je dovoljeno izvesti naknadno.

(3) Ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, ali predstavništvo v tujini v primeru, ko je obveščeno, da druga država članica EU nudi konzularno zaščito državljanu Republike Slovenije, sodeluje s to državo članico EU. Med drugim preveri in potrdi identiteto, zagotovi dodatne informacije, komunicira z družinskimi člani državljana in drugimi osebami ali organi ter presoja o morebitnem soglasju za konzularno zaščito, če zanjo zaprosi država članica EU, ki nudi konzularno zaščito.

7. člen
(prevzem konzularne zaščite)

(1) Ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, lahko v primeru, ko je državljan Republike Slovenije drugo državo članico EU zaprosil za konzularno zaščito, to državo članico zaprosi za prevzem njegove prošnje ali postopka, če oceni, da bi mu ministrstvo ali predstavništvo v tujini učinkoviteje nudilo konzularno zaščito.

(2) Če druga država članica EU ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, zaprosi za prevzem prošnje ali postopka svojega državljana, ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, postopek opusti takoj, ko ta država članica potrdi, da zagotavlja zaščito svojemu državljanu.

8. člen (sklepanje praktičnih dogovorov o konzularni zaščiti)

Ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, se lahko z drugo državo članico EU dogovori o praktični ureditvi glede delitve bremen in odgovornosti za zagotovitev konzularne zaščite državljanom brez predstavnštva. Ne glede na morebitne dogovore mora predstavnštvo v tujini zagotoviti, da konzularna zaščita ni omejena zlasti v primerih, ko je zaradi nujnosti zadeve potrebno takojšnje ukrepanje.

9. člen (oblike in obseg pomoči)

(1) Predstavnštvo v tujini pri izvajanju konzularnih nalog s področja zaščite, navedenih v prvem odstavku 3. člena, v okviru svojih pristojnosti pri pomoči v primeru odvzema prostosti, zlasti:

1. obvešča pristojne organe Republike Slovenije o državljanu Republike Slovenije, ki mu je bila odvzeta prostost, ali drugo državo članico EU o njenem državljanu, ki mu je bila odvzeta prostost, z njegovim soglasjem,
2. komunicira z državljanom Republike Slovenije ali drugim državljanom, ki mu je bila odvzeta prostost, in z organi države sprejemnice,
3. lahko obišče državljana Republike Slovenije ali drugega državljana, ki mu je bila odvzeta prostost, če za to zaprosi katera od oseb, navedenih v prvem odstavku 11. členu tega zakona,
4. lahko izvaja konzularne naloge, ki zahtevajo osebno navzočnost tam, kjer je oseba, ki ji je bila odvzeta prostost,
5. lahko po potrebi nudi pomoč pri prenosu prestajanja zaporne kazni ali varnostnega ukrepa v državo, katere državljan je oseba, ki ji je bila odvzeta prostost.

(2) Predstavnštvo v tujini pri izvajanju konzularnih nalog s področja zaščite, navedenih v prvem odstavku 3. člena, v okviru svojih pristojnosti pri pomoči žrtvi kaznivega dejanja zlasti:

1. obvešča pristojne organe Republike Slovenije ali drugo državo članico EU o okoliščinah,
2. komunicira s pristojnimi organi države sprejemnice,
3. po potrebi nudi potrebno pomoč pri pridobitvi potovalnega dokumenta.

(3) Predstavnštvo v tujini pri izvajanju konzularnih nalog s področja zaščite, navedenih v prvem odstavku 3. člena, v okviru svojih pristojnosti pri pomoči ob hudi nesreči ali hudi bolezni zlasti:

1. obvešča pristojne organe Republike Slovenije ali drugo državo članico EU o okoliščinah,
2. po potrebi komunicira in nudi pomoč pri sporazumevanju z bolnikom oziroma poškodovancem in pristojnimi organi v državi sprejemnici,
3. nudi pomoč pri repatriaciji, če za to zaprosi katera od oseb iz prvega odstavka 11. člena tega zakona.

(4) Predstavnštvo v tujini pri izvajanju konzularnih nalog s področja zaščite, navedenih v prvem odstavku 3. člena, v okviru svojih pristojnosti pri pomoči v primeru smrti zlasti:

1. obvešča pristojne organe Republike Slovenije ali drugo državo članico EU o okoliščinah,

2. nudi pomoč pri pridobivanju informacij, postopkih prenosa posmrtnih ostankov in izdaji posmrtnega potnega lista.

(5) Predstavništvo v tujini pri izvajanju konzularnih nalog s področja zaščite, navedenih v prvem odstavku 3. člena, v okviru svojih pristojnosti pri pomoči v kriznih razmerah zlasti:

1. obvešča pristojne organe Republike Slovenije ali drugo državo članico EU o okoliščinah,
2. komunicira s pristojnimi organi države sprejemnice,
3. lahko nudi pomoč pri zapustitvi kriznega območja ali repatriaciji, vključno z usklajevanjem z ministrstvom, pristojnim za obrambo,
4. po potrebi nudi pomoč pri pridobitvi potovalnega dokumenta,
5. po potrebi nudi pomoč pri prenosu ali nakazilu denarnih sredstev,
6. se usklajuje z drugimi državami in institucijami pri nujenju konzularne zaščite.

(6) Predstavništvo v tujini pri izvajanju konzularnih nalog s področja zaščite, navedenih v prvem odstavku 3. člena, v okviru svojih pristojnosti pri pomoči pri izdaji potnega lista za vrnitev zlasti:

1. preverja identiteto državljan, ki je zaprosil za potni list za vrnitev,
2. komunicira s pristojnimi organi Republike Slovenije in drugih držav članic EU,
3. komunicira s pristojnimi organi države sprejemnice.

10. člen

(pridobivanje, obdelava in hramba osebnih in drugih podatkov)

(1) Ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, z namenom nujenja pomoči in podpore v skladu s tem zakonom državljanom Republike Slovenije v tujini ter za zaščito njihovih interesov pridobiva podatke o slovenskih državljanih in njihovih družinskih članih, ki so v tujini in potrebujejo pomoč oziroma zaščito, ter o slovenskih državljanih in njihovih družinskih članih v domovini, ki uveljavljajo svoje interese v tujini, ki so glede na okoliščine konkretnega primera potrebni. Potrebni podatki se pridobivajo iz virov iz tretjega in četrtega odstavka tega člena ali od državljanov. Te podatke je mogoče pridobiti tudi od njihovih družinskih članov, če jih ni mogoče pridobiti od posameznika, in sicer takrat, ko je to potrebno za zaščito življenja ali zdravja posameznika in za varstvo koristi otrok.

(2) Ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, lahko glede na okoliščine konkretnega primera, ko je zaproseno za konzularno zaščito, pridobi naslednje podatke:

1. osebno ime;
2. datum in kraj rojstva;
3. enotno matično številko občana;
4. naslov stalnega ali začasnega prebivališča oziroma stalni ali začasni naslov v tujini;
5. številko zdravstvenega zavarovanja za tujino;
6. podatke o zaposlitvi;
7. podatke o državljanstvu;
8. številko potne listine;
9. datum izdaje potne listine;
10. datum veljavnosti potne listine;
11. številko osebne izkaznice;
12. datum izdaje osebne izkaznice;
13. datum veljavnosti osebne izkaznice;
14. fotografijo;

15. telefonsko številko;
16. naslov elektronske pošte;
17. podatke, ki se nanašajo na družinska razmerja (podatke iz 1. do 8. točke tega odstavka, število družinskih članov in medsebojna razmerja).

(3) Ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, lahko pridobi podatke o zdravstvenem zavarovanju državljana, podatke o izbranem ali lečečem zdravniku in o zdravstvenem stanju iz evidenc Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije ali pristojnih zdravstvenih ustanov, kadar so ti potrebni za ohranitev življenja in zdravja in se neposredno nanašajo na zdravstveno stanje, zaradi katerega državljan potrebuje zdravljenje v tuji državi. Teh podatkov ne pridobiva, če je zadevni državljan zmožen dati izrecno privolitev za njihovo pridobivanje, vendar je ne poda. Podatke o zdravstvenem stanju državljana ministrstvo hrani le toliko časa, kolikor je to nujno potrebno za izvedbo nalog iz prvega odstavka, in jih nato vrne oziroma pošlje pristojni zdravstveni ustanovi v državi.

(4) Ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, lahko podatke iz prvega odstavka brezplačno pridobi iz naslednjih virov podatkov:

- iz 1., 2., 3., 4., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13. in 14. točke iz obstoječih zbirk ministrstva, pristojnega za notranje zadeve;
- iz 5. točke iz obstoječih zbirk Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije ali zavarovalnice, pri kateri je sklenjeno zavarovanje;
- iz 6. točke iz obstoječih zbirk delodajalcev;
- iz 17. točke iz obstoječih zbirk centrov za socialno delo in od organov iz prejšnjih alinej;
- od pristojnih organov tujih držav.

(5) Podatke iz prvega in drugega odstavka tega člena za namene iz prvega odstavka tega člena uporabljajo uslužbenci ministrstva, pristojnega za zunanje zadeve, in po potrebi lokalno osebje predstavništva v tujini, ki opravljajo naloge s tega delovnega področja.

(6) Ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, lahko podatke iz prvega in drugega odstavka tega člena sporoči tujim pristojnim organom, kadar je to potrebno za doseg namena nudenja pomoči in podpore državljanom Republike Slovenije v tujini ter za zaščito njihovih interesov.

(7) Ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, vodi evidenco podatkov iz prvega odstavka tega člena. Osebni podatki se v evidenci vodijo in hranijo pet let po izpolnjenem namenu iz prvega odstavka tega člena. Po tem se jih ustrezno uniči.

(8) Ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, lahko v skladu s tem členom pridobi, obdeluje in hrani osebne podatke drugih državljanov z namenom nudenja pomoči in podpore ter za zaščito njihovih interesov, pod pogoji, določenimi v tem zakonu.

11. člen (povrnitev stroškov)

(1) Ob konzularnem obisku priprtega, zaprtega ali hospitaliziranega državljana Republike Slovenije v tujini, ki se izvede na izrecni predlog tega državljana ali njegovih družinskih članov ali staršev, in ki presega redno konzularno poslovanje, mora predlagatelj obiska povrniti neobičajno visoke stroške konzularne zaščite, ki nastanejo v tem primeru.

(2) Ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, lahko osebi iz prvega odstavka tega člena naloži obveznost povrnitve stroškov, navedenih v prvem odstavku tega člena, kadar neobičajno visoki stroški iz prvega odstavka tega člena presegajo dvakratni znesek stroškov, ki jih običajno ima predstavništvo v tujini, ko opravlja tovrstno konzularno zaščito, ter so upravičeni in nujni, ker je ogroženo zdravstveno, socialno ali premoženjsko stanje državljana Republike Slovenije.

(3) Državljan Republike Slovenije mora povrniti stroške nudenja konzularne zaščite tudi, če mu je konzularno zaščito nudila druga država članica EU in če ta država članica od Republike Slovenije na podlagi standardnih obrazcev iz prilog I in II Direktive 2015/637 to zahteva. Na podlagi prejetih obrazcev ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, izda upravno odločbo, ki je izvršilni naslov. Zoper odločbo ni pritožbe.

(4) Pod enakimi pogoji lahko Republika Slovenija zahteva povrnitev stroškov za nudenje konzularne zaščite tudi od državljana brez predstavništva.

(5) O povrnitvi stroškov iz prvega in drugega odstavka tega člena odloča ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, na predlog predstavništva v tujini, o čemer izda upravno odločbo, ki je izvršilni naslov.

12. člen

(založitev finančnih sredstev in povrnitev finančnih stroškov za državljane Republike Slovenije)

(1) Ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, lahko v nujnem primeru pri nudenju konzularne zaščite, določene v 3. členu tega zakona, založi potrebna finančna sredstva državljanu Republike Slovenije za kritje najnujnejših stroškov, ki so upravičeno potrebni za oskrbo in vrnitev v državo prebivališča, zlasti potnih stroškov in stroškov nujne nastanitve ali oskrbe, če nima neporavnanih zapadlih finančnih obveznosti iz istega naslova. Založena finančna sredstva mora državljan Republike Slovenije vrniti ministrstvu, pristojnem za zunanje zadeve.

(2) V tem primeru slovenski državljan vloži vlogo za založitev sredstev na predstavništvu v tujini, ki vsebuje:

- ime in priimek;
- datum rojstva;
- naslov stalnega oziroma začasnega prebivališča oziroma stalni ali začasni naslov v tujini;
- opis okoliščin, ki so privedle do potrebe po tem, da ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, zanj založi finančna sredstva;
- izjavo, da je prosilec izčrpal vse druge možnosti za pridobitev finančnih sredstev;
- druga morebitna dokazila;
- podpis, s katerim potrjuje resničnost podatkov.

(3) Podatki v pisni vlogi morajo biti resnični. Uradna oseba lahko po potrebi o okoliščinah dodatno zasliši stranko oziroma od nje pridobi ustno izjavo na zapisnik.

(4) Predstavništvo v tujini po preučitvi vloge in pridobitvi mnenja ministrstva, pristojnega za zunanje zadeve, izda upravno odločbo, v kateri določi višino, rok in način vračila založenih sredstev. Zoper odločbo ni pritožbe.

(5) Višina finančnih sredstev za pomoč se določi v višini najnižjih stroškov najnujnejše oskrbe in vrnitve prosilca v državo prebivališča ob upoštevanju vseh znanih okoliščin posameznega primera.

(6) Finančna sredstva se praviloma založijo tako, da predstavništvo v tujini stroške poravnava neposredno izvajalcu storitev. Izjemoma lahko potrebna sredstva izroči prosilcu v gotovini v evrih oziroma v protivrednosti v valuti države, kjer je predstavništvo v tujini, ki založi finančna sredstva.

(7) Če Republika Slovenija nima predstavništva v tujini, je sredstva mogoče založiti po dogovoru prek predstavništva druge države članice EU na podlagi standardnih obrazcev iz prilog I in II Direktive 2015/637. Na podlagi prejetih obrazcev ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, izda upravno odločbo. Zoper odločbo ni pritožbe.

(8) Upravna odločba iz četrtega oziroma sedmega odstavka tega člena je izvršilni naslov.

(9) Minister, pristojen za zunanje zadeve, postopek založitve sredstev uredi s pravilnikom.

13. člen

(založitev sredstev in povrnitev finančnih stroškov
za državljane brez predstavništva)

Ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, pod enakimi pogoji, kot so določeni v 12. členu tega zakona, zagotavlja založitev sredstev državljanom brez predstavništva in zahteva njihovo povrnitev, pri čemer se uporabita standardna obrazca iz prilog I in II Direktive Sveta 2015/637.

14. člen

(poenostavljeni postopek povrnitve finančnih stroškov
v kriznih razmerah)

(1) Ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, lahko za nudenje konzularne zaščite v kriznih razmerah zahteva povrnitev finančnih stroškov tudi, če državljan brez predstavništva ni podpisal zaveze o povrnitvi stroškov na standardnih obrazcih iz priloge I Direktive 2015/637.

(2) V kriznih razmerah ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, vse zahtevke za povrnitev stroškov zaradi podpore, ki jo je zagotovilo državljanu brez predstavništva, pošlje ministrstvu, pristojnemu za zunanje zadeve, tiste države članice EU, katere državljanstvo ima državljan brez predstavništva.

(3) Če ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, prejme od druge države članice zahtevek za povrnitev stroškov iz priloge II Direktive Sveta 2015/637 zaradi podpore, ki jo je ta zagotovila državljanu Republike Slovenije v kriznih razmerah, lahko od njega zahteva povrnitev teh stroškov, čeprav ni podpisal zaveze za povrnitev stroškov na standardnem obrazcu iz priloge I Direktive 2015/637. Na podlagi prejetih obrazcev ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, izda upravno odločbo, ki je izvršilni naslov. Zoper odločbo ni pritožbe.

15. člen
(sprejetje podzakonskih aktov)

Minister, pristojen za zunanje zadeve, sprejme pravilnika iz drugega odstavka 3. in devetega odstavka 12. člena tega zakona v šestih mesecih po začetku veljavnosti tega zakona.

16. člen
(prenehanje veljavnosti)

Z dnem začetka veljavnosti tega zakona prenehajo veljati 24.a, 24.b in 24.c člen Zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 113/03 – uradno prečiščeno besedilo, 20/06 – ZNOMCMO, 76/08, 108/09, 80/10 – ZUTD in 31/15) in opomba 2 pri tarifni številki 56 iz priloge Taksna tarifa Zakona o upravnih taksah (Uradni list RS, št. 106/10 – uradno prečiščeno besedilo, 14/15 – ZUUJFO, 84/15 – ZZelP-J in 32/16).

17. člen
(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati 1. maja 2018.